

Лакомиятъ Черньо.

Черньо, Черньо, лошо куче,

Черньо, черна чума! —

Имала е право баба

Дето тъй ти дума.

Цѣла зарань се изтѣгашъ

И се грѣешъ въ кжта,

Цѣла зарань азъ пъкъ тичамъ

И съсъ кака шѣтамъ.

И затуй, че много слушамъ

И че съмъ порасла

Даде ми добрата кака

Хлѣбъ намазанъ съ масло.

Но додето хапка хапна

Ти възъ менъ се хвѣрли ...

Божичко, хамбаръ ли бѣше

Пустото ти гѣрло!

Видѣхъ само мѣтенъ погледъ

И уста безъ дѣно

Видѣхъ какъ коматчето мій

Наведнажъ потъна ...

Ахъ, да мога да те пипна

Нѣвга край долата,

Та да видишъ, лакомнико,

Чуждо какъ се лата.

Тупа-лупа, тупа-лупа,

Прошка нѣма, нѣма —

Черньо, Черньо, черна чума,

Черньо, черна ламя!

А сѣнъ Разцвѣтниковъ.

Съ тая книжка изпращаме картиниките за изрѣзване.

Редактори: Елинъ Пелинъ и Александъръ Спасовъ.